*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 140. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го СЕРПНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 2, 1966 No. 140. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 1-го серпня 1966

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА і збройні сили латинських держав в Домініканській Республіці залишають ту країну та вертаються до своїх держав. ЗДА мали в Домініканській Республіці 5,000 вояків, а інші латинські американські країни — 1,500. Всі чужі збройні сили мають залишити Санто Домінґо до 20-го вересня. Перші американські батальйони залишать острів вже цього тижня. Американська морська піхота прибула була до Санто Домінґо 28-го квітня 1965 року, коли там комуністи могли були захопити владу, бо почалася була громадянська війна. 1-го липня відбулася інавґурація вибраного президента Белаґера.

В ЗАХІДНЬО - ЦЕНТРАЛЬНІЙ БОЛІВІЇ знайшли розбитий американський розвідчий літак типу „Ю-2", який в четвер 28-го липня пропав був під час звичайних летів в районі Флориди-Куби. В розбитому літаці знайшли тіло покійного пілота 32-річного Капітана Роберта Д. Гікмана з Александрії, Луїзіяна, — батька 6-ох дітей. З урядових кол вияснюють, що пілот не мав кисню і зімлів, а літаком керував автоматичний пілот, поки вистачило пального. Болівійські селяни знайшли розбитий літак і його частини та тіло загинулого Капітана Гікмана привезли на конях до місцевости, в якій є колова комунікація. Літак перелетів 5,200 миль від Флориди до Болівії.

ЗДА МАЮТЬ 9-го СЕРПНЯ ВИПУСТИТИ перший сателіт із запляновaних п'ятьох, який має дістатися в орбіту Місяця та, кружляючи довкола нього, робити світлини на Місяці тих місць, де є запляновaний осідок американських астронавтів на тій пляненті ще перед 1970 роком. Новий сателіт має такі фотокамери, які зможуть фотоґрафувати обшир Місяця величини 28-ох миль в тому районі, де Сорвеер 1 зробив був 11,237 фотознимок та переслав їх на Землю. Новий сателіт важить 850 фунтів. Це буде перший американський сателіт, який кружлятиме довкола Місяця.

ЗНОВ ПОЯВИЛИСЯ ВІСТКИ, що сенатор републіканець із Ню Йорку Джекоб К. Джевітс має цього року старатися про губернаторське становище, а губернатор Нелсон А. Рокефеллер за два роки мав би старатися про сенаторське становище. Таку вістку поширив голова Демократичного Стейтового Комітету Джан Дж. Бернс. Але цю вістку рішуче заперечив пресовий секретар Рокефеллера Леслі Словт, кажучи, що демократи є в розпачі, бо не можуть вибрати собі кандидата на губернатора, і тому користають аж такими з пальця виссаними вістками. Рокефеллер вже давніше заявив, що він не старатиметься про жадний крайовий пост, бо в цьому році старається про перевибір на теперішнє губернаторське становище.

ПОРТО РІКО В НАЙБЛИЖЧОМУ ЧАСІ має вирішувати, чи воно схоче затримати свій теперішній статус комонвелту в рамах ЗДА, чи домагатися стати 51-им стейтом ЗДА. Є ще й третя можливість: домагатися самостійности, але на основі дотеперішніх голосувань ця третя можливість не має численних прихильників. Окрема комісія скінчила свою працю в цій справі і передала звіт президентові Джансонові та губернаторові Порто Ріка. Зміст цього звіту ще не відомий, але сподіваються, що населення острова має голосуванням виявити свою волю в справі статуса Порто Ріка.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД ПРИЗНАВСЯ, ЩО ВІН ВИСЛАВ ВІЙСЬКОВИХ ДОРАДНИКІВ ДО В'ЄТНАМУ. Московська газета „Комсомолець" подала, що полковник Володимир Наумов і полковник Микита Карацупа перебувають в Північному В'єтнамі, де вишколюють вояків. Обидва совєтські офіцери — це вишколені прикордонники а Карацупа ще й тренер поліційних собак. Стаття про вишкіл північнов'єтнамських вояків появилась в день моря, коли відбулись з того приводу паради. Промовляючи в цей день у Москві під час військової паради, міністер війни маршал Родіон Маліновський сказав, що американське бомбардування Ганою і Гайфонґу загрожує війною.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТО ЗАКІНЧИВ РЕОРГАНІЗАЦІЮ свого уряду. Залишились на своїх постах міністер закордонних справ і міністер фінансів. Реорганізація подиктована небезпекою розколу в урядовій партії ліберальних демократів з приводу поширення торговельних і політичних зв'язків з комуністичними країнами з одної сторони і зросту націоналістичної буддийської секти в Японії напередодні близьких виборів у країні.

МІНІСТЕР КУЛЬТУРИ В ЧЕРВОНОМУ КИТАЇ є Гейсо Ванґ Тунґ. Він прийшов на місце колись визначного комуністичного діяча Лю Тіюґ І, якого „вичистили" під час останньої чистки в Китаю. Про чистку і про нового міністра повідомлено з нагоди з'їзду науковців в Пейпінґу, куди прибули також науковці з інших країн.

КОЛОНІЯЛЬНЕ БЮРО, ЩО МАЛО ДАВНІШЕ ВІДПОВІДАЛЬНУ РОЛЮ В УПРАВЛІННІ БРИТІЙСЬКОЮ ІМПЕРІЄЮ, ПЕРЕСТАЛО ІСНУВАТИ. Без оплакування і великих церемоній англійський уряд зліквідував ще один залишок своєї колишньої імперіяльної могутньости. Адміністраційну юрисдикцію Колоніяльного Бюра перебрав секретар зв'язків комонвелту, та й з титулу цього урядовця вилетіло слово „зв'язків" і він називається просто секретарем коменвелту, але не має окремого міністерства. Британську імперію репрезентують ще і далі губернатори в далеких країнах, їх всіх є майже 30. Але й ті уряди поступово заникають, бо їх провінції унезалежнюються.

В ДЖАКАРТІ, У СТОЛИЦІ ІНДОНЕЗІЇ ЗАСУДИЛИ НА КАРУ СМЕРТИ організатора комуністичної партії в Суматрі Аселі. Аселі був замішаний в комуністичну змову проти уряду. Суд судив його за підривну роботу й організацію вбивства генерала армії.

КАРДИНАЛ ДОМ ХАЇНЕ ДЕ БАРРОС КАМАРА, Архиєпископ Ріо Дежанейро засудив модернізацію виконання відомої пісні „Аве Марія" бразилійськими „бітлесами" при акомпаніяменті музики і танків „ракінрол". Кардинал Камара сказав, що церква це не місце для упадку, але святе місце. Недавно в місцевості Іпанема „бітлеси" запродукували цей гимн на честь Марії в їхньому екстраваґантному виконанні.

АМЕРИКАНЦІ ДОПОМОГЛИ ФРАНЦУЗАМ ВИАРЕШТУВАТИ ТОРГІВЦІВ НАРКОТИКАМИ в купелевому ресорті Сан Тропез. Американець, який подав себе за аґента федерального бюра наркотиків, запізнався із продавцями і закупив у них наркотики і в той спосіб викрив двох північноафриканських і одного французького пачкарів.

Спілки машиністів відкинули договір про закінчення страйку на летунських лініях

Вашинґтон. — 31-го липня члени Спілки Міжнародне Товариство Машиністів відкинули договір, який провідники цієї спілки заключили були в п'ятницю, 29-го липня, і згідно з яким мав закінчитися страйк 35,000 машиністів, який вже 25 днів спричинив те, що не курсували літаки п'ятьох летунських ліній. Тепер в цій справі має голос Конґрес, який має схвалити закон, що уповажнював би Президента припинити цей страйк. Рішення Спілки Машиністів є сильним ударом по Уряді, бо Президент особисто керував переговорами і був дуже вдоволений із того, що йому вдалося було привести до порозуміння в справі страйку. Президент Джансон зараз після того, як прийшло до порозуміння, висловив вдоволення, що новий договір між Міжнародним Товариством Машиністів і п'ятьма летунськими лініями не є інфляційний, бо продукція в летунській промисловості дуже збільшилася. Президент висловив надію, що не буде збільшення цін за переїзд літаками внаслідок нового порозуміння. Представники летунських ліній Вілліям Кортін і спілок машиністів П. Л. Сіміллер дякували Президентові за посередництво, бо до порозуміння прийшло в Білому Домі, і в переговорах брали участь крім Президента ще й секретар праці Віллард Вірц та асистент секретаря праці Джеймс Дж. Рейнолдс. Страйк тривав 25 днів. Страйкували 35,400 машиністів та працівників на летовищах. Згідно з побажанням Уряду збільшення платень та інших додатків не сміло переступити 3.5 відсотка, щоб не було інфляційним. Та в дійсності машиністи дістали більшу підвишку від 3.5 відсотка, а все ж таки вони відкинули цей договір, бо мали дістати деякі поліпшення не зараз, але аж на другий рік.

Арґентинський військовий уряд закрив всі університети

Буенос Айрес. — Арґентинський військовий уряд президента генерал поручника Хуана Карльоса Онґанії 31-го липня припинив працю у всіх університетах та у середніх школах (гай скулах) з огляду на неспокої серед студентів. Університети замкнені до 16-го серпня, те саме є і з середніми школами при університетах. Замкнення університетів настало після того, як 30-го липня уряд був видав наказ, з яким він перебрав контролю над всіми університетами, домагаючися, щоб до 48-ох годин всі ректори і декани склали свої заяви льояльности на руки міністра освіти, або щоб зрезиґнували. Коли опубліковано вістку про цей декрет президента Арґентини, прийшло до зудару між студентами в Буенос Айресі і поліцією. Сто студентів як поранені опинилися в шпиталях, а 150 були заарештовані. Поранений був професор американець математик Воррен Амброз із Массачусетського Інституту Технології. Ректор Буенос Айреського університету, який має 75.000 студентів, Гіларіо Фернандез Льонґ негайно зрезиґнував із свого становища.

Трудність при ухвалюванні проєкту про скасування расових обмежень в справі домів

Вашинґтон. — Прихильники урядового законопроєкту про охорону грмадянських прав турбуються тим, що важко буде знайти більшість в Палаті Репрезентантів на те, щоб ухвалити той пункт законопроєкту, який плянує скасувати всякі расові обмеження при винаймі мешкань та продажу домів. Виявляється, що ті ліберальні демократичні конґресмени з південних стейтів, які в цілості підтримують законопроєкт про громадянські права, не будуть голосувати за той пункт в проєкті, який відноситься до винайму мешкань і продажу домів. Ці трудноші з законопроєктом про охорону громадянських прав видко було вже минулого тижня, коли Палата більшістю 200 до 180-ох голосів ухвалила проти волі голови Комісії Правил переслати на обради повної Палати, бо між 75-ма демократами, які голосували проти переслання законопроєкту до Палати, були і такі демократичні конґресмени, які два роки тому підтримували урядовий проєкт про охорону громадянських прав.

„Веселий вечір" в суботу й виступ мистця Л. Гуцалюка в неділю виповнили програму на Союзівці минулого кінця тижня

Союзівка, Керґонксом. — Заповіджений на суботу, 30-го липня розваговий вечір „Запорожець в Америці" міг відбутися на цій вакаційно-відпочинковій і виховній оселі Українського Народного Союзу тільки частинно з уваги на недиспозицію співачки Стефанії Сікоряк, яка разом з п. О. Головацьким та оркестрою ОГО з Пасейку й мала виконати головну ролю в дуеті „Запорожця в Америці". Тим не менше вечір відбувся й п. Головацький, разом з Тарасом , Анелею та Михайлом Шкварками забавляли публіку куплетами й монологами. Публіка зокрема вітала 12-літнього піяніста Тараса Шкварка, який виконав сонату Бетговена.

В неділю, 31-го липня, на Союзівці можна б назвати „Днем Гуцалюка". Вже в третій годині пополудні в концертовій залі „Веселки" почалася виставка його творчости, яку відвідало понад 150 гостей. Під час виставки відбувся виграш виконаного акварелею Любославом Гуцалюком образу союзівської каплиці св. Володимира із прибутком, призначеним на будову нової української католицької церкви для парафії в Керґонксоні. Виграш приніс на згадану ціль 193.00 дол., а образ здобула пані Марія Цимбаліста з Покіпсі. Ввечорі цього ж дня мистець Любослав Гуцалюк демонстрував для численної публіки техніку малювання образу. Показавши підготову до малювання та започаткувавши сам малюнок образу, мистець опісля відповідав на запити публіки. Між приявними було чимало таких, що спеціяльно приїхали на цю мистецьку демонстрацію навіть з дальших околиць.

Збройні сили ЗДА продовжують бомбардувати демілітаризовану зону у В'єтнамі

Сайґон. - Бомбардувальні налети американського летунства над демілітаризовану зону між Південним і Північним В'єтнамом, започатковані в суботу 30 липня ц. р., продовжувалися і в в неділю 31 липня з непослабною силою. Американські летуни бомбардували північнов'єтнамські військові з'єднання, склади зброї і виряду, приготовані Північним В'єтнамом для дальшого транспорту в Південний В'єтнам для допомоги комуністичним партизанам. Це й було головною причиною бомбардування цієї демілітаризованої зони, встановленої Женевською конференцією в 1954 році, що його підписали Північний В'єтнам й інші заінтересовані держави, але не підписали ЗДА. Не зважаючи на встановлений договір щодо цієї зони, північнов'єтнамський режим постійно порушував його постанови, інфільтруючи згадану зону своїми військовими відділами і використовуючи її для перекидання мілітарної допомоги в Південний В'єтнам. Американське командування наказало бомбардувати військові цілі в цій демілітаризованій зоні з метою припинення дальшої комуністичної інфільтрації і використування її комуністами, як бази в боротьбі проти південнов'єтнамських і американських військ. Проти цього бомбардування запротестував уже Північний В'єтнам, висилачи ноту до Міжнародної Контрольної Комісії для справ В'єтнаму, в якій обвинувачував ЗДА акті „аґресії" й у вбиванню неповинного цивільного населення, в тому й дітей.

Прем'єр Кі не кандидуватиме на президента Південного В'єтнаму

Сайґон. — Прем'єр південно - в'єтнамського уряду Нґуєн Као Кі заявив, що він не задумує кандидувати на президента Південного В'єтнаму у загальних виборах, що мають відбутися в 1967 році, після того, як обрана в дні 11-го вересня цього року канституанта випрацює і схвалить конституцію південнов'єтнамської держави. Згідно із заявою прем'єра Кі. кандидуватиме на президента генерал Нґуєн Ван Тіє, який тепер є головою держави і головою урядуючої військової хунти, католик і дуже непопулярний поміж буддистами. Сам Нґуєн Као Кі який є маршалом летунства, хотів би присвятити себе більше мілітарним справам, від яких востаннє — через політику — мусів відійти. У загальних крайових виборах, що мають відбутися в 1967 році, мав би бути обраний крім президента також і новий парлямент. Заява Кі, що він не кандидуватиме на президента, була несподіванкою для американських політичних кіл, переконаних, що Кі працює зусильно для збільшення свого політичного впливу й захоплення проводу держави у свої руки.

Футболісти Англії здобули першість світу

Лондон, 30-го липня. — У фінальних змаганнях футбольних першостей світу, які відбуваються що чотири роки, збірна Англії перемогла 4:2 репрезентантів Німеччини і здобула звання першуна світу на наступні чотири роки. При рівнорядній грі першої половини вислід до перерви був 1:1. В другій півгрі переважали англійці і вони вели 2:1 до останньої хвилини змагань, коли німець Вебер здобув вирівняння, внаслідок чого було заряджене продовження 2 х 15 хвилин. Рішальні ворота на 101-ій хвилині зустрічі признав суддя Дінст (Швайцарія) зі стрілу англійця Гирста, коли м'яч відбився під поперечкою і від землі за ворітною лінією, а тоді опинився знову перед воротами. Цей самий змагун Гирст стрілив коротко перед кінцем догривки четверті ворота, які запевнили англійцям перемогу і чемпіонат світу. Змагання відбулися на Вемблі стадіоні в приявності 97,000 глядачів, в тому й англійської королеви Єлисавети, яка вручила по змаганнях Чашу Жюля Ріме переможній дружині Англії, та прем'єра Англії Вілсона. Десятки мільйонів глядачів бачили ці змагання за першість світу на екранах телебачення.

ТАКА ВОНА, СОВЄТСЬКА ДІЙСНІСТЬ

Голова колгоспу ім. Калініна, Старосамбірського району на Львівщині О. Моцяк та агроном П. Кіндій восени минулого року посіяли 306 гектарів жита, а у звітності в інспектуру подали відомості на 388 гектарів.

Їх обох засудили, — повідомляє кореспондент „Радянської України" (часопис з 8-го липня), — до двох років поправчо - трудової колонії.

Юрій Савчак здобув першість СУАСТ-Схід у тенісових змаганнях на Союзівці

Союзівка, Керґонксон. — В тенісових першостях Союзу Українсько-Американських Спортових Товариств-Схід, що відбулися на цій оселі УНСоюзу в суботу й неділю 30 і 31-го липня, вийшов переможцем і першуном українців на Сході ЗДА — Юрій Савчак, тенісист „Тризуба" з Філядельфії. Фінальну зустріч виграв Юрій Савчак із досвідченим тенісистом Віктором Герлинським з КЛК Ню Йорк вислідами 6:3 і 6:2. У півфінальних змаганнях зустрілися: Віктор Герлинський із Зеноном Яцковим (КЛК) 6:4 і 6:3, та Юрій Савчак із Зеноном Снилом („Чорноморська Січ") 6:2 і 6:1. У цих українських тенісових першостях Сходу взяло участь 26 змагунів, в тому числі й головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, який програв зустріч у першому крузі, попавши відразу на першуна Юрія Савчака. Крім конкуренції чоловіків були проведені теж першості юнаків, в яких взяло участь лише чотирьох молодих тенісистів. Серед них, після змагань системою кожний з кожним, вийшов першуном Роман Ракочий мол., син інж. Романа Ракочого, першого чемпіона конкуренції сеньйорів у тенісових першостях УСЦАК на Союзівці. Цими традиційними тенісовими змаганнями на Союзівці проводив інж. Богдан Рак при допомозі членів Карпатського Лещетарського Клюбу з Ню Йорку, який був організатором цих змагань. Переможцеві в конкуренції чоловків, першунові СУАСТ-Схід Юрієві Савчакові була вручена мандрівна чаша, яку уфундував д-р Володимир Гук, також активний ще тенісист і минулорічний чемпіон УСЦАК серед сеньйорів.

Вільсон, відбувши конференцію з Джансоном, перестерігає проти поширення війни

Державний секретар ЗДА Дін Раск (зліва) під час розмов з британським прем'єром Вільсоном у Білому Домі.

Вашинґтон. -- Британський прем'єр Гарольд Вільсон, який перебував востаннє на державних відвідинах в ЗДА, відбув у п'ятницю 29 липня, чотиригодинну конференцію в Білому Домі з президентом ЗДА Линдоном Б. Джансоном. Темою нарад були, як здогадуються в політичних колах, головним чином справа війни у В'єтнамі та господарська криза у Великій Британії. Закінчивши наради з Президентом й іншими членами уряду ЗДА, прем'єр Вільсон відбув пресову конференцію, під час якої заявився проти поширювання в'єтнамського конфлікту, стверджуючи, що його розв'язки можна добитися не мілітарними, а скоріше дипломатичними засобами. Водночас із цим Вільсон відповідав на питання в справі економічної кризи у Великій Британії і заходів, що їх започаткував британський уряд для поборювання тієї кризи. В нарадах Вільсона з Джансоном, брали участь також державний секретар ЗДА Дін Раск, секретар оборони Роберт МекНамара, секретар скарбу Генрі Г. Фавлер, британський амбасадор до ЗДА й особи із супроводу Вільсона. Із ЗДА прем'єр Вільсон виїхав до Канади, щоб зустрітися там з канадійським прем'єром Лестером Пірсоном.

На Вовчій Тропі почалися табори пластових новаків та юнаків

Іст Четгем, Н.Й. (Ю.Ф.). — В суботу 30-го липня ц.р. тут на Пластовій Оселі Вовча Тропа відбулася зміна таборів. Попереднього дня, в п'ятницю 29-го липня вечором, горіли останні прощальні ватри табору юначок й новачок, які закінчували своє чотиротижневе таборування на цій найбільшій на терені ЗДА пластовій оселі. Численні авта і автобуси привезли на оселю нових таборовиків — юнаків та новаків, на яких вже чекали в таборах їхні коменданти та члени булав. Вони спрямовували таборовиків до призначених для них шатер чи новацьких куренів, де молоді юнаки чи ще молодші новаки розпаковували свій таборовий виряд та влаштовувались на чотиритижневий побут на таборі. В годині 5-ій по полудні відбулося офіційне відкриття таборів, піднесення прапорів та відчитання першого наказу. Комендантом табору юнаків є пл. сен. Тарас Триш, а бунчужним ст. пл. Роман Савицький. Стан табору — 125 учасників та членів булави. На відкритті табору новаків, комендантом якого є пл. сен. Володимир Мельник, а бунчужним ст. пл. Петро Дармограй, провів молитву новий пластовий капелян, о. В. Данилів, який заступає хворого довголітнього капеляна о. Юрія Менцінського. В новацькому таборі буде таборувати около 130 пластових новаків та виховників. До табору прибув приятель пластової молоді д-р Андрій Лемішка, який на протязі двох тижнів буде, як таборовий лікар, піклуватися здоров'ям таборовиків. Нові таборовики та їхні батьки з цікавістю і признанням оглядали нові будівлі на пластовій оселі, яка під вмілим і дбайливим проводом неструдженого пл. сен. кер. Ярослава Бойдуника, помітно росте і розвивається, даючи молоді все кращі умовини таборування. Попереднього тижня відбулися подібні зміни таборування в пластових оселях „Писаний Камінь" біля Клівленду, „Новий Сокіл" у Бофало і „Зелений Яр" б. Дітройту. Цієї суботи, 30-го липня, почалися у Висконсин пластові табори для новаків, юначок і юнаків із пластової станиці в Щикаго.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПОМЕР ІНЖЕНЕР НЕСТОР ГОРАСЦЬКИЙ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Тут в неділю, 31-го липня ц.р. помер після важкої недуги й операції інженер Нестор Горасцький. Покійний професіоналіст був діяльним в Товаристві Українських Інженерів у Філядельфії і прикладнимним членом української громади. Залишив вдовою молоду дружину Оксану, доньку банкового урядовця і тепер секретаря Філядельфійського банку „Самопомочі" Савина Адріяновича, з трьома маленькими дітьми. Панахида відбудеться в п'ятницю, 5-го серпня, в каплиці похоронного заведення Насевичів, о год. 8-ій увечорі, а похорон в суботу, 6-го серпня з тієї ж каплиці до парафіяльної церкви Царя Христа в Найставні і на цвинтар у Факс Чейсі.

ЗГОРІЛА ЛІТНЯ ОСЕЛЯ „ГОВЕРЛЯ" В ЕЛЛЕНВІЛ

Елленвіл, Н. Й. — Минулого тижня згорів доцenту великий три-поверховий будинок на літній оселі „Говерля" коло Елленвіл, на дорозі 52. Причиною пожежі була експлозія газової печі. З горіючого будинку врятували хвору бабусю Марію Лисняк, тещу власника оселі, відомого книгаря-видавця д-ра Миколи Сидора Чарторийського.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерсі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Европа організується

При всій важливості війни у В'єтнамі, що кожночасно загрожує спалахом світової війни, останні звідомлення з Західньої Европи вказують, що там вирішуються справи, які матимуть далекойдуче значення. Европа, яка дотепер була завжди в осередку всіх світових подій, виявляє тенденції організації. Передусім — на економічному відтинку. З Брюсселю прийшла надзвичайна вістка про те, що держави Европейського Спільного Ринку упорядкували свою основну базу — сільськогосподарський ринок. Міністри закордонних справ шести держав - членів Спільного Европейського Ринку, а саме Франції, Німеччини, Італії, Голляндії, Бельгії й Люксембургу, погодились на унормування цін і продажу рільничих продуктів. Цей договір заторкує найбільш життьові проблеми понад десяти мільйонів рільників і понад 180 мільйонів споживачів.

Ця історичного значення подія,— як висловився президент екзекутивного комітету цього Ринку голляндський міністер Гальштайн, — потягнула за собою другу, що матиме не меншу вагу в упорядкуванні економіки не тільки в Західній Европі. Держави Спільного Ринку погодилися щодо тарифової системи, яка має нормувати торгівлю сільськогосподарськими продуктами, і зможуть уже в найближчому часі пред'явити спільний проєкт нової тарифової політики для започаткованих у Женеві переговорів у справі загального договору про тарифи і торгівлю, в чому дуже заінтересовані ЗДА.

У Гаазі відбувається нарада держав - багатіїв для створення нової міжнародної монетарної одиниці. Великі держави вважають, що світова монетарна система вимагає поліпшення. Остання фінансова криза у Британії, що примусила її прем'єра вжити радикальних заходів для рятування британського фунта, пригадала всьому світові загрозу депресії. Стабільність монетарної системи може забезпечити людство проти нової депресії, і тому ці наради в Гаазі привертають до себе увагу не тільки европейських держав, але й ЗДА.

Не лише на господарському відтинку має успіхи організаційне об'єднання Европи. Не зважаючи на конфлікт у НАТО в зв'язку з відмовленням Франції від військового договору в цьому порозумінні, наради НАТО у Парижі вказують на об'єднану акцію Европи. Американська система, що вимагала великих військових з'єднань на терені Німеччини для оборони Европи проти комуністичного сходу, піддається дискусії. Нуклеарна зброя, яка була б вжита негайно на випадок агресії на Европу зі сходу, ставить під сумнів потребу стаціонування великих чужинецьких військових з'єднань на території Німеччини. Така агресія викликала б негайно світову війну, що була б нуклеарною і зовсім не залежала б від кількости альянтських армій у Німеччині. Проте самі заінтересовані держави виявляють політичну виробленість. Президент Франції де Голль зумів полагодити справу французьких військових залог у Німеччині в безпосередній зустрічі із німецьким канцлером Ергардом.

Наради НАТО в Парижі заактуалізували засадничу проблему Европи — її поділ на Західню і Східню, що є наслідком поділу Німеччини. В справі Европи велася дискусія у Вашингтоні між ліберальними сенаторами і підсекретарем Державного Департаменту Боллом. Підсекретар Болл заявив, що добробут в Европі і її зростаюче об'єднання створюють можливості для повного полагодження европейської справи, що залежить головно від розв'язки проблеми двоподілу Німеччини. Сильна й об'єднана Европа, що матиме при собі такого сильного партнера, як ЗДА, єдино може вирішити майбутнє того континенту, а разом з тим добробуту у світі і мир на землі.

Об'єднана і сильна Европа буде запорукою кращої долі поневолених Москвою народів, у тому числі й України. Саме існування вільних европейських держав, об'єднаних спільною ідеєю для осягнення щораз вищого добробуту у вільних демократичних суспільствах, викликатиме у поневолених народів спротив насильству і колоніяльному визискові їх московським большевизмом.

Богдан Галайчук

ВАШИНҐТОН В ОБЛИЧЧІ ЛАТИНО-АМЕРИКАНСЬКИХ ПЕРЕВОРОТІВ

I

Буенос Айрес. Безпосередньо після недавнього перевороту в Арґентіні паризький „Ле Монд" заявив, що американський амбасадор докладав зусиль, щоб підтримати захитане президентське крісло, і що навіть заступник секретаря Державного Департаменту прилюдно висловив осторогу проти перевороту. Але, — твердить півофіціоз французького міністерства закордонних справ, — коли б Вашинґтонові таки справді залежало на тому, до перевороту не дійшло б. Прикро здивувало нас, що часопис з таким світлим минулим міг знизитися до дешевенької, і до того ж голословної інсинуації.

У 1912 році, коли дон Адольфо Діяз не міг втриматися на президентському кріслі Нікараґви, Вілліям Тафт висадив у Нікараґві американську морську піхоту. Чи, на думку французького півофіціозу, так само мав зробити 27 червня цього року президент Джансон? Чи, може, йдучи з духом часу, він повинен був скинути над арґентинською столицею американських спадунів?

Переворот був дбайливо запланований, тож і його, сказати б, статична видержність з дипломатичного погляду була уважно скалькульована. Дипломатичні й фінансові експерти ген. Онґанії знали, чи Вашинґтон може дозволити собі на економічні санкції проти революційного уряду, і хто-зна чи не мали навіть готової пропозиції на такий випадок.

Дуже характерно, що на заприсяженні революційного президента не було чужих представників, за винятком двох старшин французької військової місії. Адже де Голль робив деякі оферти під час „рейду у вороже запілля" (заголовок нашої статті у „Свободі" з 30 жовтня 1964). Латиноамериканці, зокрема арґентинці, відомі з переврazливленої національної гідности, американські спроби оборони Ілії були прийняті не одним середовищем як встрявання у несвої справи. Державний секретар може сказати з рукою на серці, що не міг зробити нічого більше, щоб врятувати конституційний лад в Арґентині.

Не пояснює „Ле Монд", чому саме Вашинґтон мав би бути заінтересований в усуненні Ілії. Що снасування американських нафтових контрактів, підписаних Фрондізі, не мало протиамериканського вістря — це з'ясували ми своєчасно; а був це єдиний американсько-арґентинський конфлікт за час адміністрації Ілії. Правда, він не погодився на висилку арґентинського війська до Санто Домінґо, але таку саму поставу зайняли всі інші латиноамериканські президенти, крім бразилійського та нількох середньоамериканських. Ще ніколи Державний Департамент не діставав такої активної арґентинської підтримки, як від міністра закордонних справ Ілії, Завалі Ортіза. Саме йому завдячує він резолюцію 9-ої Консультативної Конференції міністрів закордонних справ континенту у липні 1964 р. у Вашинґтоні, яка визнає субверсійну агресію міжнародним проступком, рівнозвартісним з „клясичною". Практичну вагу тої інновації у континентальному міжнародному праві ствердждує незвичайна обережність у кубинському „експорті революції", після протиенесусельської терористичної офензиви під кінець 1963 р., яка дала привід до 9-ої Конференції. Одним словом, Ортіза годі „перелицьовувати в антикомунізмі", навіть генералові Онґанії.

Давно минули часи, коли Державний Департамент дивився поблажливо, деколи й з ледве прихованою симпатією на військові уряди, добачаючи найкращу запоруку проти комунізму в „твердій руці". Остаточно минули вони, відколи на Кубі заінсталювалась демократія „новішого типу", а Фрондізі, Гулярт та їм подібні поставили свої „добрі послуги" до диспозиції Кастра, щоб перепачкувати червоного троянського коня до Організації Американських Держав. В обороні проти того „перещеплювання засади коекзистенції на Західню півкулю" прийшлося Вашинґтонові та ідеологічно спорідненим з ним латиноамериканським урядам вживати ввесь правничий арсенал, що його дає Хартія Американських Держав: елімінувати кастрівський режим не лише як загрозу миру, але й як незгідний з репрезентативною демократією.

Іншими словами, годі було далі обмежуватися самим антикомунізмом, а прийшлося протиставити комунізмові якусь позитивну вартість: репрезентативну демократію.

Не диво, що тепер уряд ЗДА мусить боронити репрезентативну демократію послідовно від усяких ударів і зліва і справа, не лише з етичних оглядів, але й як неминучу дипломатичну конечність. Тож поява кожної правої диктатури ставить його між молотом і ковалом: між обвинуваченням у „потуранні протикомуністичним диктатурам" збоку ліберальних кол континенту і в „інтервенції" збоку переврazливленої латиноамериканської опінії.

Це останнє обвинувачення не раз уґрунтоване, хоч така опінія може виглядати дивно, а то й попросту недемократично, бо не всі країни мали щастя так сконсолідувати демократію як англосаксьні та скандинавські; і що не в усіх республіках існує, при доборі президентських кандидатів, такий антисептичний фільтр, як, наприклад, у ЗДА. Тому годі дивуватись, що, коли передбачений у конституції селективний механізм заводить, народи домагаються в імені своєї суверенности права виправити похибку іншим механізмом. Бетанкурова доктрина дратувала, наприклад, арґентинців, відмовляючи їм права усунути Фрондізі, не зважаючи на дуже поважні підозріння, що над ним тяжіли. Або конституція наказувала екваторіянцям коритися президентові Аросемені, підозрілій у криптокомунізмі особі, яка, коли впивалась, поводилася мов небоже сотворіння. А вже не вимагає виправдання усунення Гулярта, яке в останній хвилині врятувало Бразилію від комунізму.

(Закінчення буде)

ПЛЯН РЕОРҐАНІЗАЦІЇ КОНҐРЕСУ

Спільна Конґресова Комісія запропонувала свій плян реорганізації Конґресу, щоб він міг із більшим успіхом працювати для добра країни.

Цю Комісію створено ще в 1965-му році, і складається вона з 6-ох сенаторів і 6-ох конґресменів — порівну з Демократичної і Републіканської Партій. Якщо Сенат і Палата Репрезентантів погодяться на запропоновані нею зміни, то це буде перша за останніх двацять років реорганізація цієї законодавчої частини Уряду.

Комісія для реорганізації конґресу, згідно з резолюцією в справі її створення, не могла виступити проти обирання голів конґресових комісій на основі так званого сеньйорату, при чому нехтується засада популярности і особистих заслуг. Згадана вище резолюція забороняє будь-які зміни в системі сеньйорату.

Ця сама резолюція не дозволяє Комісії домагатися електронічного обрахунку голосів у Конґресі і зміни реґуляміну Сенату, що вимагає більшости двох третин голосів присутніх сенаторів, щоб припинити безконечні дебати, якими деколи меншість старається не допустити до ухвалення законопроєктів, підтримуваних більшістю.

Не мала права ця Комісія збільшувати теперішнє число конґресових підкомісій, не могла спростити машинерії, через яку мають переходити в комісіях усі законопроєкти, підготовлювані для Палат.

Та при всіх цих обмеженнях Комісія в справі реорганізації Конґресу одноголосно схвалила коло 100 пропозицій. Ось деякі з цих рекомендацій:

— Створити Палатну Комісію в справах етичної поведінки конґресменів, подібну до тієї, яка вже існує при Сенаті.

— Дозволити більшості членів палатних і сенатських комісій скликати їх збори, коли цього не схоче зробити голова тої чи іншої комісії, і пере[illegible] рекомендації до Палати проти волі голови.

— Заборонити голосування неприсутнім членам комісій через уповноважених ними осіб.

— Переслухання в комісіях мають бути відкриті. Після кожного закритого засідання комісії вислід голосування має бути поданий до відома громадянства.

— Голови Комісій мають право дозволяти радіовим і телевізійним стаціям передавати авдиції з відкритих засідань комісій. Досі це право мали тільки голови сенатських комісій.

— Створити чотири окремі комісії, поділивши на дві Палатну Комісію Виховання та Праці і Сенатську Комісію Праці та Публічної Добродійности.

— Зорганізувати нову Сенатську Комісію для справ ветеранів.

— Палатну і Сенатську Комісії в справах банків і валюти перейменувати на Комісії банків, мешкань і міських справ.

— Кожний сенатор може бути членом тільки однієї з таких дуже важливих Комісій: Видатків, Фінансів, Закордонних Справ і Збройних Сил. Взагалі сенатори можуть бути членами тільки двох більших Комісій і однієї меншої.

— Обидві Палати Конґресу та їхні комісії мусять працювати п'ять днів на тиждень. Тепер буває так, що в понеділок і в п'ятницю члени Конґресу продовжують собі „вікенд".

— Якщо заходить потреба продовжити сесію Конґресу поза 31 липня, то обидві Палати мають схвалити це через поіменне голосування. Якщо сесію Конґресу продовжено поза липень, тоді обидві Палати мають у серпні відпочинок.

Сенатор-демократ з Оклагоми, Майк Монроні, сподівається, що ще цього року пропозиції очолюваної ним комісії для реорганізації Конґресу будуть схвалені.

47-річний пацієнт видужав після операції лівої половини мозку

Омага, Небраска. — Д-р Аарон Смит, який разом із іншими лікарями 8 місяців тому зоперував 47-річному пацієнтові ліву половину головного мозку, повідомляє що цей пацієнт живе і видужує, чим спростовує дотеперішнє вчення про мозок людини. Головний мозок — це найголовніша частина людського мозку, а його ліва половина, правдоподібно, має причинятися до того, що людина вище стоїть від всіх сотворінь. Мабуть, без лівої половини головного мозку людина не могла б говорити, писати, виконувати інші умові завдання, розрізнювати кольори, співати і рахувати. Але тепер виявилося, що цей пацієнт, прізвища якого не виявляється, може вже дещо виконувати з усіх повищих завдань, і його здібність збільшується з кожним днем. Деякі умові чинності цей пацієнт може виконувати навіть краще, як пересічний американець. Але ці чинності не пов'язані з мовою. Він може грати в шашки, телефонувати і ставити заліпти. Недавно він відвідав свою жінку і двоє дітей та пробував заложити заслону на вікно. Він співає гимн „Америка" і „Голм он дн рейндж". Деякі лікарі недавно твердили, що здібність співати міститься в правій половині головного мозку, що потверджував би випадок із цим пацієнтом.

Віктор Приходько

ВІД СЛІВ ДО ДІЛА

З приводу статті про запровадження загального (всенародного) Національного Датку, з нагоди 50-ліття української державности („Свобода" з 24-го червня ц.р.), доводиться мені діставати запити від знайомих та незнайомих: як, власне, я собі ту справу уявляю, яким способом можна дійти до того, щоб Національний Даток вплачували не 20 тисяч українців по цілому світі,а — мільйон?

Такі запити уважаю цілком логічними і законними. Бо важлива не тільки ідея, але також шляхи й засоби її здійснення. Уважаю, далі, і підкреслюю, що річ ця не легка і вимагатиме не одної, а цілої низки статтей, у яких висловили б свою думку наші громадські діячі, політики та публіцисти.

Що річ це нелегка, показує приклад нашого Українського Народного Фонду при УККА. Фонд збирає річно приблизно 80 тисяч долярів, але американські українці можуть посвідчити, що справа Датку (пропаганда) увесь час не сходить зі шпальт наших часописів, а діячі наших Відділів УККА на місцях, зі свого боку, теж можуть посвідчити, скільки заходів та енергії ці Відділи вкладають, щоб більш-менш задовільно вив'язуватися із збіркових акцій.

Алеж в даному разі йдеться лише про десять тисяч платників УНФонду і про 80 тисяч долярів річної збірки.

А що ж ми пропонуємо? Пропонуємо, щоб Національний Даток вплачували всі українці у вільному світі і щоб вони вплачували також по 10 долярів, щоб таким чином українська справа розпоряджала річно сумою в 10 мільйонів долярів! Іншими словами, грубо взявши, щоб ми збирали у сто разів більше, ніж збираємо тепер, і щоб могли зробити у сто разів більше, ніж робимо тепер.

Розуміється, цілком погоджуємось, що на перший погляд подібні міркування можна трактувати лише як „фантастичні думи, фантастичні мрії", з якими навіть ніяково виходити „між люди".

Тим часом ціла справа не представляється вже такою фантастичною, єретичною і „безумною". І суть тут не в числах і не в збірках, а в чомусь глибшому, поважнішому, — в міркуваннях, що стосуються самої основи української справи. Недавно мені довелось ознайомитися з приватним листуванням між двома приятелями - українцями (Америка - Европа) і в тих листах відчути велику нашу національну трагедію. Один з авторів вказує на особливо трагічне положення України: 45 мільйоновий народ, п'ятий по числу населення в Европі, народ здібний, культурний, працьовитий, пів сотні літ б'ється у тенетах неволі на очах цілого світу, без виглядів на кращу долю.

„Я виходжу, — пише кореспондент з Европи, — з оплаканого стану нашого громадсько - політичного життя, який треба всякими заходами зліквідувати і зайнятися позитивною діяльністю та виявити творчі змагання до активізації нашого життя на всіх його ділянках, створивши в такий спосіб ту базу, на якій родяться герої, сміливі думки і в результаті приходить успіх ... Перебуваючи в стані самокритики і каяління (ми бідні, нас нищать, нас поневолюють), ми розгубили всі наші позитиви і здібність реагувати на зміни (вони таки є, хоч ви їх не бачите) — у світі. До цих змін ми не знаємо позитивного відношення і в них не приймаємо участи. У світі відбувається гра сил, такий закон життя. Я хотів би, щоб у цій грі була й наша сила, яка б вона не була, щоб бути якимсь чинником. Є кілька вузлів світової політики тепер: на Далекому Сході, на Европейському Заході, в Середущій Америці. У кожному з них ми могли б у той чи інший спосіб анґажуватися, могли б бути „при тому". Ми, наприклад, могли б заанґажуватися на Далекому Сході, бо там це найлегше і найзручніше. Ви думаєте, що уникання співпраці здобуде нам приятелів? Це було б проти життьової засади. Ви оглядаєтеся на задні колеса, а що коли не тес? Пам'ятайте одне: сильний ніколи не програє, а куцому все дістанеться по голові. Щоб йти разом із сильним, треба мати почуття своєї власної сили...

Це все азбучні істини, тільки не у нас. Ми маємо свою логіку і свою тактику „хитрого хохла". Домудрствувалися і захитрилися так, що далі нікуди. Я голошу: шукаймо нових шляхів, не біймося ризика, захоплюймося новими перспективами, діймо. У процесі дії відживемо, наберемо сил, завзяття, віри в перемогу..."

Так пише українець з Німеччини, вказуючи на можливу нашу участь на Далекому Сході („аж до формування допоміжного легіону"), чи на Европейському Заході („також і в справі НАТО ми могли б щось добре почати").

Звичайно, все це дуже сміливі думки, можливо, є в них зерно рації, безперечно потрібно було б на ці теми подискутувати, але все ж є це справи залежні не тільки від нас, але й від сторонніх чинників.

Тим часом, коли стати на точку зору кореспондента з Німеччини, який жадає руху, чину, активности, то й в нашій, українській, дійсності є речі, які залежать виключно від нас, українців, оскільки ми захочемо ними зайнятись, і не тільки „зайнятись", але й докласти до них спеціяльної енергії, ініціятивности та завзяття.

Цією ділянкою і є, власне, найширша акція в тому напрямку, щоб всі українці, що проживають у вільному світі, стали постійними платниками Національного Датку і щоб той Даток досягав таких сум, які дозволяли б на великі й сміливі акції.

Але, розуміється, мобілізація сотень тисяч нашого, розкиненого по світі, народу вимагає не абияких заходів збоку людей та організацій, що взялися б до цієї справи. В даному разі потрібні певні акти всенаціонального значення, що справді заімпонували б усьому українському суспільству, викликаючи його патріотизм та ентузіязм.

Таким актом уважаємо ідею, з якою виступив на сторінках „Свободи" п. Іван Кедрин - Рудницький, закликаючи наші політичні партії до консолідації та об'єднання навколо одного Державного Центру. Проклямація про досягнуте порозуміння та об'єднання, а до того на тлі історичної дати — 50-ліття національного відродження українського народу та побудови власної держави — сколихнула б, безперечно, українську еміграцію від краю до краю і обізвалася б по всій Україні.

А наслідком було б реальне уможливлення різних важливих національних акцій та оживлення всього нашого національного життя.

Ось головна справа, якої б мали доконати наші провідні чинники, — порозуміння, об'єднання та визначення спільних цілей.

А решта тоді сама „приложиться". Ми згадали про мільйон платників по 10 долярів річно. Але, звичайно, сьогодні ще нема жадних твердих підстав настоювати на тому числі. Тільки з'їзди наших крайових організацій, а в дальшому відповідне листування з усіма зацікавленими чинниками встановили б відповідні числа, розсяг та можливості цілої акції, як також форми й засоби переведення її в життя.

І в такий спосіб, за словами кореспондента з Німеччини, „створилась би та база, на якій родяться герої, сміливі думки і в результаті приходить успіх ..."

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(43)

„Та же ви знаєте, в якій я був приязні з Хомою Підгорбочним. Та й як же нам було не брататися! Ми, бачите, оба були парубки на ціле село; хлопці мов дуби крепкі. На мастку родичів Бог не скривдив, ані нас на працьовитості" (І, А, ст. 35).

Але ці приятелі жили тоді, коли про військову службу рішав австрійський урядовець-мандатор, і він покликав цих приятелів до „асентерунку". Приятелі вирішили ховатися від жандармів. І вони так довший час робили, аж вкінці жандарми зловили Хому, який видав їм і Семена.

Як бачимо, тут немає зовсім „клясових колізій", про які пише О. Дем'яненко, бо герої були синами багачів, а від військової служби втікають і в країнах демократії. Але літературознавці під московським режимом мусять писати про клясову боротьбу і вони її знаходять і там, де її нема. І тому Дем'яненко починає свою розвідку отак:

„Лолинські оповідання І. Франка — відображають мерзенну дійсність, „темне царство", які нівечили, гнітили й убивали людську гідність, появу в свідомості зображуваних героїв перших іскор протесту проти існуючого ладу, боротьбу із соціяльними усталеннями та клясовими, суспільно-моральними нормами, що утримувалися у Галичині мечем і кров'ю, закріплювались і відстоювались „своїми" та іноземними поміщиками" (ст. 115).

Хто лиш прочитає ці „лолинські" оповідання Франка, той пізнає, що немає в них нічого з „крови" ані з жадних поміщиків. Та важко Дем'яненкові написати правду. Не може її згадувати і І. Басс в праці „Художня проза Івана Франка" (Київ, 1965, ст. 111-112), який вірно порівнює „Лесишину челядь" (1876) з написаним Франком оповіданням в 1908 році під заголовком „Неначе сон", де також головну ролю в господарці грає стара мати господаря, що є дуже доброю для невістки, а не такою злющою свекрухою, як Лесика. І. Басс говорить про „природні закони життя" в оповіданні „Неначе сон", але зовсім не згадує про ті чари, що їх вміла перемагати. Бассові не випадає згадувати про ті чари, про які писав тоді Франко, можливо, вже під впливом недуги, що того року його навістила.

Перші оповідання Франка були відгуком на тодішнє життя, в них виступали живі сучасні люди, а не внідеалізовані сантиментальні герої, видумані, а не відтворені, письменником, як це видно в творах Франкового сучасника, згаданого вже Володимира Барвінського. В. Барвінський надрукував був у календарі „Просвіти" на 1872-ий рік оповідання „Химерні любощі" про козака, який полюбив князеву доньку і якого князь убив, бо вважав це образою свого роду. Донька після того втопилася, а князь спалив себе в своєму замку. Інше оповідання Барвінського — „30 днів тверезости", — важко б назвати літературним твором. Найбільше відомий твір цього ж автора — це „Скошений цвіт", який не був відгуком на тодішнє життя, бо сам автор признався у передмові, що в цій повісті „події не сучасні, не нові, а давно могилою прикриті, тільки живою пам'яттю збережені".

Коли ж В. Барвінський хотів відгукнутися на кипуче життя, на прояви соціялістичної діяльности в Галичині, то не знав, як на них реаґувати, як це вірно підкреслює І. Басс у згаданому творі на 26-27 ст. Іван Франко ось як оцінив літературні твори В. Барвінського: „В. Барвінський силкувався створити повість із життя наших вищих кляс. Так повстав „Скошений цвіт", де прецікава зрештою тема сфушерована низькосантиментальним і силуваноцвітистим способом представлення і невміння чи небажання сміло малювати дійсні відносини, так повстало „Нещасне кохання", перша спроба змалювати життя сільського вчителя, але проба чисто карикатурна, врешті „Сонні мари молодого питомця", де патріотичне многословіє закриває брак дійсної психології і життєвої правди". (Молода Україна, 1901, наводжу за книжкою: Іван Франко. Вибір творів. НТШ, Ню Йорк, 1956, ст. 343-344.)

Як ми вже бачили вище, й Іван Франко почав свою літературну кар'єру віршами з історичною тематикою, далекою від сучасного українського життя. Під впливом М. Драгоманова він звернувся до актуального життя, малюючи Лесишену родину, рідню вбогого вугляра та рекрутів — втікачів від важкої тоді і несправедливої для всіх військової служби. Подих нового життя видко в 1876 р. і в поезіях Франка.

ПАБНА відзначила Тиждень Поневолених Народів в Ню Йорку

Учасники маніфестації ПАБНА в Ню Йорку.

22-го липня вечором заходами Приятелів АБН в Америці відбулося є готелі Комодор в Ню Йорку відзначення Тижня Поневолених Народів міста Ню Йорку під проводом судді Метю Троя. Суддя Трой є заступником голови Американських Ветеранських Організацій в ЗДА і приятелем українців. Він є також відомий зі своїх публічних виступів проти комунізму на форумі ветеранських та інших громадсько-політичних організацій.

Імпрезу Тижня Поневолених Народів відкрив Голова ПАБНА д-р Іван Дочеф (болгарин) і покликав до Почесної Президії представників американських ветеранських, робітничих та молодечих організацій, як також представників поневолених Москвою народів. Український Відділ ПАБНА репрезентували мгр. Михайло Шпонтак і мгр. Володимир Будзяк. Українська сторона була чисельно заступлена репрезентантами різних організацій і установ: адвокат Роман Гуглевич, голова Українського Об'єднаного Комітету м. Ню Йорку, п. Іван Винник, голова Г.У. ООЧСУ, п. Лев Футала, голова ГУ СУМА, д-р В. Душник, редактор видань УККА, проф. Аскольд Скальський, голова ТУСМ в Ню Йорку, п. Корнель Василик, голова Осередку СУМА Ню Йорк, д-р Ол. Соколишин, який зорганізував виставку публікацій поневолених народів, що викликала загальну увагу і признання присутніх коло 250 та багато інших чільних громадян, членів Головних Управ ООЧСУ і СУМА — вшанували своєю присутністю цю антикомуністичну маніфестацію.

Першим промовцем був бувший конгресмен Гемілтон Фіш, який поінформував присутніх про його заходи для створення з провідних американських сенаторів, конгресменів, військовиків та інших інтелеутуалістів „Акції Свободи" (Оперейшен Фрідом). Ціллю цієї організації було б поборювання комуністичних затій в ЗДА і піддержка для поневолених народів в їх боротьбі за свободу.

Другим промовляв бувший конгресмен Гюкарі з Бруклина, який проаналізував політику в поневолених країнах, вказуючи на їх відцентрові тенденції. Промовець ствердив, що поневолені народи мають багато щирих приятелів в Конгресі ЗДА, і заявив, що він також єднається до них.

Суддя Метю Трой закликав до постійної праці в напрямі визволення уярмлених народів.

Від Комітету Тижня Поневолених Народів промовляв д-р Степан Галамай, який закликав молодь включатися в боротьбу проти комунізму, щоб наблизити день розвалу комуно-московської колоніяльної імперії.

Секретар Громадського Комітету, п. Теодор Дженінґс прочитав резолюції, які були прийняті одноголосно через оклямації.

На імпрезу наспіли привітання від проф. Лева Добрянського, голови Централі УККА, конґресмена Генрі Патена з Ню Джерзі, радника м. Ню Йорку Метю Троя (молодшого) та інших політичних діячів, які не могли прибути на імпрезу.

Функцію тосмайстра сповняв п. Чарлз Андріанскі (мадяр), генеральний секретар ПАБНА.

Треба при цьому відзначити, що ПАБНА в рамцях Українського Об'єднаного Комітету взяла організовану участь, як також чисельна сумівська молодь з українськими ветеранами (командант Евген Саґаш) в торжественній Службі Божій в катедрі св. Патрика, яка відправлялась в намірені поневолених народів. Годиться сказати, що так як завжди нас і багато інших поневолених Москвою народів при перечислюванні поминено, але на інтервенцію представника ПАБНА о. монсіньйор Гіл повернувся ще раз до проповідниці і перепросив присутніх вірних за неточне вичислення всіх поневолених народів, заявляючи, що зробив це під впливом неточної інформації отриманої з певних кругів. Цим разом о. монсіньйор Гіл відчитав список всіх поневолених народів включаючи туди Україну, Білорусь, Грузію і всі інші народи Европи, Азії і Африки поневолені комунізмом.

В маршуючих колонах, в катедрі св. Патрика і на маніфестації в п'ятницю 22-го липня було видно зорганізовані колони СУМА, які не тільки своєю чисельністю, але також своєю працею, при виконуванні різних функцій, спричинилися не мало до популяризації нашої визвольної справи. Хотілося б, щоб й інші українські молодечі організації пішли їхнім слідом.

М. Ш.

ДОБІР ЗЕРНА

У житті вищої школи і середніх навчальних закладів настала че не найвідповідальніша пора, — пише міністер вищої і фахової середньої освіти УССР Ю. Даденков. Як у хлібороба, це зветься добір зерна.

Учень, яким можна похвалитися

Д-р Р. Марчант передає Володимирові нагороду

Червень місяць —то є свято дітей і молоді, що вчаться в школах. У червні місяці по всіх школах закінчується навчальний рік, і кожен учень дістає висліди своєї праці. Тут хотілося б похвалитися успіхами учня молодших кляс публічної школи Володимиром Корнієнком.

Володимир почав науку з дитячого садка, йдучи до якого, він не знав жодного слова по англійськи. Але, за той початковий рік він навчився говорити трохи, читати й писати. На другий рік пішов до першої кляси публічної школи і закінчив той рік з найкращими успіхами і нагородою. Батьки тішилися успіхами дитини, але у Володимира не помічалось радости. Він заявив: „Я вже більше не піду до тої школи. Вона мене нічого не навчила.Я вмів читати й писати, як вступав до першої кляси, і тепер те вмію, а більше нічого. Я хочу до іншої школи". „Інша школа" — це приватна школа, що є півкілометра від публічної. Батьки, подумавши, пообіцяли йому „іншу" школу. Хлопчик тішився.

Вступ до приватної школи, не такий уже й простий. Є великий наплив до неї. Треба чекати в черзі, а потім треба ще учневі мати відповідну підготовку, яка дорівнювалася б учням кляси, до якої „новачок" вступає.

На першому інтерв'ю у директора школи, він звернув увагу, що кадидат до 2-ої кляси, Володимир, звертає увагу на предмети, які здавалось, не могли бути помітними для такого малого хлопчика. Зайшовши до шкільної бібліотеки, Володимир взяв якусь книжку і став її розглядати. Коли директор запитав його, чи він може читати цю книжку, то почув сміливу відповідь: „О, так". Володимир почав читати і відповів на декілька поставлених директором питань. Те все лишило позаду і „чергу" і „конкурс". Директор заявив, що Володимира приймуть до школи.

Почався навчальний рік. На самому початку Володимирові було трохи трудно: нова обстановка, незнайомі товариші. Але за перше півріччя Володимир зрівнявся з учнями своєї кляси, а за друге півріччя став найкращим учнем, закінчивши рік з відзначенням. У наступних роках, третій, четвертій і п'ятій клясах Володимир тримав першенство і в наступному році буде ходити до шостої кляси.

Володимир є учнем і суботньої школи українознавства у Філядельфії. Вступивши до першої кляси, за чотири роки він закінчив шість кляс: два рази кінчав по дві кляси за один рік.

Але цим робота Володимира не обмежується. Він шість років підряд, відвідує школу музики в клясі „піяно", має неабиякі успіхи. Одночасно пройшов дворічний курс ковзання. Два роки тому він став членом місцевого клюбу плавання. Минулого року приймав участь у змаганнях у плавбі, що відбувалися на „Союзівці" і дістав першу премію з нагодою 1. золотої медалі". Цього року він також думає прийняти участь у змаганнях на „Союзівці", якщо вони відбуватимуться.

Цього року Володимир був учасником змагань „Нешенел Спелінг Бі 1966", що його переведено поміж учнями 5-8 кляс з 238 шкіл і здобув право репрезентувати свою школу, за що одержав нагороду, яку видано йому, як і всім іншим переможцям у змаганні, 7 травня ц. р. в Ірвін Авдиторії Пенсилвенського університету.

На фотознимці д-р Ретер Марчант, з Пенсилвенського Університету вручає Володимирові грамоту і подарунки.

Ще рано заглядати в майбутнє, але те, що має Володимир сьогодні, — син електро-інженера Олександра і дентиста — Варвари Корнієнко, — дає право сказати, що його праця стверджується добрими наслідками. Володимир є членом Українського Народного Союзу. Побажаємо йому і надалі успіхів!

П. Ш.

Ню Гейвен, Конн.

ПРИКЛАДНЕ ВЕСІЛЛЯ

25 червня ц. р. в місцевій Українській Катол. Церкві відбулося вінчання молодої пари — інженера Романа Венґльовського і студентки Савтерн Коннектикат Стейт Коледжу Людмили Матвієнко. На вінчанні була присутня велика кількість місцевих і позамісцевих гостей. Зараз же після вінчання в церковній залі відбулася весільна гостина. Під час гостини зворушливо промовив до молодої пари о. монсіньйор Стах, наголошуючи подружні і національні обов'язки молодої пари.

Глибоко - змістовну промову виголосив також професор д-р М. Борисюк. Звертаючись до молодої „Люсі", як до своєї колишньої учениці з Рідної Школи в Ню Гейвені — і передаючи їй ґратуляції, д-р М. Борисюк закликав молодят до праці на користь нашого поневоленого народу і Рідного Краю. Під час гостини було зібрано 70 дол. на будову Українського Катол. Університету в Римі.

Молодий інженер Роман Венґльовський є сином Стефана і Марії Венґльовських, що перебувають в Маямі на Флориді і беруть активну участь в українському громадському житті. Людмила Матвієнко — це дочка д-ра Константина Матвієнка і його дружини Евстахії. Батьки Людмили є довголітні члени УНС і є відомі в Ню - Гейвені як громадські діячі. Д-р К. Матвієнко є секретарем Окружного Комітету УНС в стейті Коннектикат і також бере активну участь в інших організаціях Ню Гейвену.

Евстахія Матвієнко вже довгі роки виконує обов'язки директора місцевої Рідної Школи при церкві св. Михаїла в Ню Гейвені.

Батьки молодої пари закликають всіх українців під час весільних гостин збирати гроші на будову Українського Кат. Університету в Римі, цього европейського бастіону для ширення української правди в цілому світі.

Г. Г.

Пластова Станиця у Філядельфії набула Пластовий Дім

Вже від часу, коли Пластова Станиця у Філядельфії змушена була у висліді запланованої міською радою перебудови цілої дільниці міста позбутись свого дому, що став був осередком пластового життя української громади в цьому місті, потреба власного приміщення стала найпекучішою проблемою. Наплив молоді до пластової організації щораз зростає і немає домівки, в якій можна було би вести пластову виховну працю. Українська громада у дільниці Найставн - Лоґан у Філядельфії заповіла купно будинку публічної школи у цій дільниці і провід філядельфійського Пласту зв'язував з цим надію на розв'язку проблеми пластової домівки. Будинок публічної школи мав би стати осередком всього українського життя в цій дільниці. Але справа купна публічної школи не актуалізується, а потреба домівки для пластунів є життєвою потребою, що її не можна проволікати. То ж і провід філядельфійського Пласту виконав постанову винесену ще з весною цього року і закупив великий дім в дільниці Найставн-Лоґан, на розі вулиць Десятої і Данкеннон. Для переведення купна і для адміністрування домом створено корпорацію, що її очолюють керівники Пласту у Філядельфії.

Філядельфійська станиця перебрала дім в посідання і переводить тепер відповідні перебудови, щоби пристособити його для потреб пластової молоді. Восені, коли наша пластова молодь повернеться з таборів і зачне шкільний рік, дім Пласту у Філядельфії буде вже готовий для вжитку і виповниться нашою молоддю. Та кошти, що їх вимагало купно дому і вимагають всі перебудови переросли спроможності Станиці. Тому провід філядельфійської Станиці Пласту порішив звернутись до громадянства з проханням допомогти їй пристособити для нашої пластової молоді відповідну домівку, в приміщеннях якої ця наша молодь дістане знання і виховання згідно з високими пластовими ідеалами любови до рідного народу і пошани до людей. В першу чергу Станиця звертається до „своїх" людей, — це значить до всіх тих, які зв'язані в якийнебудь спосіб з пластовим життям — до колишніх пластунів, до батьків пластової молоді, до приятелів Пласту. Ці найближчі Пластові особи — приятелі Пласту повинні стати фундаторами пластової домівки. Станиця звертається і до всіх українських громадян, яким лежить на серці виховання української молоді, як також до всіх наших організацій і установ, щоб і вони допомогли придбати дім, що його завданням бути осередком виховання українського молодого покоління. В найближчому часі буде переведена збірка фондів на покриття коштів пластового дому у Філядельфії у формі закупна цеголок. Одна цеголка в будові пластового дому у Філядельфії повинна стати обов'язковим вкладом кожного українця в ту живу будову, що тут проводитимуть — виховання нового покоління. Фундатори цеголок на будову пластового дому у Філядельфії будуть проголошені у списках і ці списки залишаться в пошані всіх тих, для кого цей дім придбали. Звернення в справі придбання пластової домівки у Філядельфії підписали голова Пласт-Прияту Мирон Саґатий і станичний Філядельфійської Станиці Пласту Юрій Богачевський.

Допоможім УВАН у ЗДА

Українській спільноті в ЗДА відомо про діяльність Української Вільної Академії Наук в цій країні. Наукова робота, яку провадять українські вчені, як еміґранти, так і народжені тут, велика обсягом і цінна змістом. УВАН у ЗДА є дійсним храмом вільної української наукової думки на чужині.

УВАН у ЗДА, як безпосередня спадкоємниця Української Академії Наук у Києві, заснованої в 1918 році, продовжує на чужині, перервану на батьківщині, її роботу в цій самій формі і традиціях української національної культури.

Значення Академії тепер і в майбутньому — велике. УВАН у ЗДА не є тимчасова організація, а перманентна наукова установа. Всі проблеми, що розрішуються і фіксуються в стінах Академії, всі матеріяльно - історичні надбання, що збираються й зберігаються в її бібліотеці та Музею-Архіві, є цінним внеском у духову скарбницю України. Образно кажучи, УВАН є вуликом разом з тим сейфом цінностей української національної культури, що мають заступити і поповнити знищені в різні часи та спалені ворогами історичні матеріяли на рідних землях. Понад 20 років Академія українською, англійською та іншими мовами на своїх наукових конференціях поширює правду про Україну. Наукова праця Академії та її видання визнані вільним світом. Серед українських наукових та культурних громадських установ на еміґрації Академія займає першорядне місце і заслуговує на першочергову фінансову поміч від української спільноти.

Українське суспільство в ЗДА виявляє велику жертвенність грішми на різні українські організації та установи, що функціонують на терені ЗДА та у вільному світі. В тому числі не забувають про допомогу Академії. Проте, ми зустрічаємось з таким сумним фактом, — що на Академії лежить борг понад 13,000 долярів за будинок придбаний в 1961 р. Сума ця, звичайно, невелика, але для Академії (неприбуткової установи) вона тяжка для сплати. При чому Академії доводиться сплачувати відсотки від позички на будинок. Цей борг та відсотки в певній мірі утруднюють діяльність Академії, головне в ділянці публікацій. Видавнича справа вимагає багато коштів.

На українському суспільстві лежить обов'язок допомогти Академії виплатити борг за будинок у формі пожертв та безвідсоткових позичок. Треба, щоб знайшлось 130 добродійних осіб, які погодились би внести до каси Академії по 100 долярів кожна у формі пожертви чи безвідсоткової, вільнотермінової позички, то сплата боргу за будинок була б вирішена.

Я перший зголошусь внести до каси Академії 100 долярів. Маємо надію, що цей заклик знайде зрозуміння і належну підтримку від українського громадянства.

Адреса Академії:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Inc. 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Г. Д. Гагарин професор, маґістер, старший науковий співробітни УВАН у ЗДА.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Дітройт, Мич.

У РОКОВИНИ ІВАНА ФРАНКА

Дня 5 червня 1966 р. відбулися в залі Інтернаціонального Інституту святочні сходини Учительської Громади в Дітройті, присвячені Великому Каменяреві Іванові Франкові. Проявних біля 50 осіб.

Сходини відкрив голова Учительської Громади проф. Іван Білоус, а програму перевела проф. Фалина Любинецька. Доповідь про І. Франка виголосив проф. Іван Боднарук. Решта програми була виконана молоддю університету Вейн, Української Католицької Вищої Школи та Українознавчих шкіл.

Пролог до „Мойсея" І. Франка продеклямувала Оксана Балтарович, учениця Вищої школи і школи Українознавства на сході міста. „Баркаролю" — М. Лисенка і „Токатіну" — Косенка виконала на піяно М. Гординська, уч. VIII кл. Парохіяльної школи і школи Українознавства на заході міста. „Каменярі" — І. Франка продеклямувала Христя Климишин, уч. Вищої школи і школи Українознавства на сході міста. „Гавайський танок" Сент Санса — скрипкове сольо відіграла Люба Смолій при фортепіяновому супроводі Марійки Лончини. Обидві студентки університету Вейн. „Великі Роковини" І. Франка продеклямувала Адріяна Легета, уч. Вищої школи і школи Українознавства на сході міста. „Фортепіянове тріо" - Емілія Зехтіна виконали Аня Слюсарчук — скрипка, Тарас Лончина — чельо, Оксана Свинакевич — учні Вищої школи і школи Українознавства на сході міста. Підготовою програми займались учителі Вищої школи і Українознавчих шкіл. Треба з приємністю підкреслити, що програма була дбайливо підготована і приявні не щадили оплесків нашій молоді, яка виказала мистецьке відчуття виконуваних творів.

Після закінчення офіційної програми відбулась товариська гутірка при чайку і солодкім, яке приготовили проф-ри Юстина Козак, Л. Боднарук, І. Лончина і І. Тарнавська.

Вечір був ідачний і залишив гарне враження.

Ф. Любинецька

ОБИДВА КОЛИШНІ ПРЕЗИДЕНТИ Гаррі С. Труман, який має 82 роки, і Двайт Д. Айзенговер (75 років) в суботу 30-го липня були в шпиталях: Труман в Кензас Сити, Мізурі, бо він мав клопіт із шлунком. Директор шпиталю Вейн Е. Конері заявив, що Труман мусітиме залишитися в шпиталі на чотири-п'ять днів, бо при цій нагоді відбудуться загальні лікарські оглядини колишнього президента. Генерал Двайт Д. Айзенговер перебуває в армійському шпиталі Волтера Ріда у Вашинґтоні, бо він нездужав на артретизм. Він також переходить загальні лікарські оглядини.

Шукають адрес переселенців, що приїхали за допомогою ЗУАДКомітету

Нижче подаємо список осіб, які переселились до ЗДА за допомогою Злученого Українського Допомогового Комітету в роках від 1953 до 1962. Ці особи не подали своїх нових адрес і канцелярія ЗУАДКомітету не може з ними сконтактуватись у важливих справах. Просимо їх самих чи теж їхніх знайомих подати їхні адреси до канцелярії ЗУАДКомітету на адресу:
U.U.A.R.C.
5020 Old York Road
Philadelphia, Pa. 19141

Для орієнтації коло кожного прізвища подана в скобках місцевість, де дана особа замешкувала або ще й тепер замешкує.

Роман Богатюк (Спрінґ, Н. Й.), Неоніла Очабрук (Вудрідж, Н. Дж), Микола Яворський (Мілвокі, Віск.), Антоніна Фролоф (Рочестер, Н. Й.), Андрій Хейлик (Філядельфія, Па.), Михайло Максимів (Філядельфія, Па), о. Микола Косарчин (Філядельфія, Па.), Іван Негрій (Філядельфія, Па.), Петро Рудко (Гартфорд, Кон.), Петро Дравницький (Філядельфія, Па.), Роман Туткалюк (Ню Йорк, Н. Й.), Мстислав Малецький (Шикаґо, Ілл.), Іван Овсьонка (Філядельфія, Па.), Михайло Михайлишин (Філядельфія,Па.), Іван Конобріцький (Клівленд, Огайо), Юрій Кубрак (Філядельфія, Па.), Ян Рудінський (Вейн, Па.), Зенон Бабюк (Рочестер , Н. Й.), Іван Марковський (Шикаґо, Ілл.). Данута Диркавець (Ню Йорк, Н. Й.), Ева Чучман (Філядельфія, Па.), Марія Лавринович (Боффало, Н. Й.), Сергій Якимцов (Ню Гейвин, Конн.), Евген Сомонов (Дітройт, Міш.), Іван Завадка (Міннеаполіс, Мінн.), Ірена Фамуляк (Філядельфія, Па.), Іван Торчук (Нюарк, Н. Дж.), Михайло Гарасимів (Шикаґо, Ілл.), Петро Дзвоник (Джерзі Сиҭі, Н. Дж), Юстина Стецина (Шикаґо, Ілл.), Іван Івашко (Моріставн, Н. Дж.), Павло Федьків (Філядельфія, Па.), Єлізавета Бер-Лимаренко (Філядельфія, Па.), Ярослав Овад (Нюарк, Н. Дж.), Мартин Мілек (Філядельфія, Па.), Петро Шпак (Філядельфія, Па.), Антін Копанейко (Гартфорд Кон.), Карл Малий (Шикаґо, Ілл.), Людмила Бразда (Бруклин Н. Й), Михайло Семців (Ню Йорк, Н. Й.), Петро Козачишин (Нюарк, Н. Дж.), Анна Буч (Спрінґ Валі, Н. Й.), Микола Зварич (Ню Брітен, Конн.), Володимир Шпак (Філядельфія, Па.), Володимир Бучко (Гартфорд, Кон.), Анна Дутка (Шикаґо, Ілл.), Михайло Попович (Шикаґо, Ілл.), Константин Кислий (Клівленд, Огайо), Ніна Запотічна-Міґа (Рочестер, Н. Й.), о. Микола Бакай (Пасейк, Н. Дж.), Семен Ріопка (Філядельфія, Па.), Іван Дидик (Гартфорд, Конн.), Олекса Тара (Гартфорд, Конн.), Барбара Реґерт (Шикаґо, Ілл.), Максим Бортник (Філядельфія, Па), Данило Янів (Нілс, Огайо), Віліям Косоґоф (Шикаґо, Ілл.), Михайло Левицький (Шикаґо, Ілл.), Марія Весоловська (Клівленд, Огайо), Федір Кривенко (Шикаґо, Ілл.), Михайло Юзьків (Рочестер, Н. Й.), Анна Сенюк (Рочестер, Н. Й.), Сергій Долбін (Клівленд, Огайо), Михайло Баняс (Філядельфія ,Па.), Ксеня Ребець (Шикаґо, Ілл.) Микола Волович (Клівленд, Огайо), Михайло Філь (Пасейк, Н. Дж.), Мирослав Глинський, (Пасейк, Н. Дж.), Теодор Онушканець (Шикаґо, Ілл.), Антон Букачик (Шикаґо, Ілл.), Евстахій Заяць (Шикаґо Ілл.), Петро Дяченко (Янґставн, Огайо), Юстина Ґелетій-Бортник (Нюарк, Н. Дж.), Іван Кузбит (Бруклин, Н. Й.), Іван Костек (Рочестер, Н. Й.), Володислав Назаров (Петерсон, Н. Дж.), Марія Предчук (Бруклин, Н. Й.), Олекса Васьків (Шикаґо, Ілл.), Федір Баланюк (Рочестер, Н. Й.), Андрій Борищук (Дітройт, Міш.), Олександер Яцевич (Клівленд Огайо), Петро Сорокваша (Філядельфія, Па.), Лаврентій Дементій (Флінт, Міш.), Петро Декало (Факс Рівер Гров, Ілл.), Іван Бошевко (Віллімантік, Конн.), Марія Келер (Філядельфія, Па.), Анастазія Рапій (Філядельфія, Па), Олекса Малащук (Пасейк, Н. Дж.), Іван Мандрика (Ню Йорк, Н. Й.), Василь Вітко (Ютіка, Н. Й.), Михайло Савинець (Ютіка, Н. Й.), Григорій Дубасов (Філядельфія, Па.), Теодор Демчук (Філядельфія, Па.), Анна Дмитришин (Філядельфія, Па.), Мечислав Дробисевіч (Шикаґо, Ілл.), Анна Мельник (Шикаґо, Ілл.), Франціщек Бабіч (Шикаґо, Ілл.), Теодор Лупініс (Бруклін, Н. Й.) Софія Федишин-Шіята (Шикаґо, Ілл.), Іван Савка (Філядельфія, Па.), Роман Псюк (Нюарк, Н. Дж.), Федір Ревенко (Нюарк, Н. Дж.), Василь Плютос (Рочестер, Н. Й.), Дмитро Курляк (Філядельфія, Па.), Павло Порожницький (Філядельфія, Па.), Михайло Грабовський (Ню Йорк, Н. Й.), Михайло Замана (Філядельфія, Па.), Григор Воронкевич (Байон, Н. Дж.), Михайло Конзеровський (Філядельфія, Па.), Теодозій Петровський (Гартфорд, Конн.), д-р Юліяна Марків-Сідаґіс (Філядельфія, Па.), Василь Тетянечко (Ню Йорк(, Н. Й.), Осип Дідух (Філядельфія, Па.), Осип Савка (Клівленд, Огайо), Володимир Гиз (Рочестер, Н. Й.), Максим Шинкарук (Ню Брітен, Конн.), Осип Шатковський (Ютіка, Н. Й.), Катерина Луп-Копитчак (Філядельфія, Па.), Ігор Григорович (Шикаґо, Ілл.), Марія Томашевська (Асторія Н. Й.), Іван Панчошка (Шикаґо Ілл.), Дарія Ваньо (Філядельфія, Па.), Семен Гаврилишин (Філядельфія, Па.), Михайло Кобель (Філядельфія, Па.), Григорій Масвський (Андалюзія, Па.), Іван Микуш (Дітройт, Міш.), Крістоф Грайнер (Дітройт, Міш.), Іван Білоконський (Клівленд, Огайо), Михайло Барна (Мейпелвіл, Р. І.), д-р Іван Дзятик (Шикаґо, Ілл.), Пилип Овсієнко (Філядельфія, Па.), Ян Влодаж (Шикаґо Ілл.), Ярослав Тиховський де Візерович (Рочестер, Н. Й.), Степан Рекута (Рочестер, Н. Й.), Микола Федін (Філядельфія, Па.), Василь Козор (Філядельфія, Па.), Анна Камінська (Філядельфія, Па.), Михайло Кузенко (Мілвокі, Віск.), Василь Мотрук (Алентавн, Па.), Еміль Домашевський (Маскеґон Гайтс, Міш.), Степан Хромовський (Нюарк, Н. Дж.), Тома Карбівник (Нюарк, Н. Дж.), Микола Ретельський (Шикаґо Ілл.), Павло Синій-Мічурин (Філядельфія, Па.), Михайло Трускавецький (Клівленд, Огайо), Микола Сивків (Філядельфія, Па.), Анна Гарасимяк (Денвер, Коло.), Іван Івасюта (Дальтон, Па.), Федір Легенький (Бріджпорт, Конн.), Григор Наняк (Філядельфія, Па.), Іван Хомич (Ютіка, Н. Й.), Антон Герак (Філядельфія, Па.), Василь Пишкович (Шикаґо, Ілл.), Філядельфія, Па.), Ярослав Бріль (Пасейк, Н. Дж.), Сергій Бойко (Філядельфія, Па.), Дмитра Пупко (Джамейка Плейк, Масс.), Степан Войтович (Шикаґо, Ілл.), Іван Слухай (Філядельфія, Па.), Василь Ялович (Філядельфія, Па.), Франц Гаврилюк (Філядельфія, Па.), Іван Мендиський (Філядельфія, Па.), Станіслав Максимюк (Філядельфія, Па.), Єжи (Юрій) Шумовський (Мілвокі, Віск.), Текля Зегур (Філядельфія, Па.), Золтон Комор (Філядельфія, Па.), Степан Потелицький (Філядельфія, Па.), Антоніна Богуславська (Філядельфія, Па.), Олександер Малий (Філядельфія, Па.), Тарас Курницький (Шикаґо, Ілл.), Мирослава Диркавець (Ню Йорк, Н. Й.), Ярослав Диркавець Ню Йорк, Н. Й.), Йоган Галько (Трентон, Н. Дж.), Іван Тратник (Шикаґо, Ілл.), Юрій Каменецький (Сант Паул, Мінн.), Олена Кучер-Каглан (Сант Паул, Мін.), Іван Харів (Честер, Па.), Андрій Татко (Павтукет, Р. І.), Василь Котелевич (Клівленд, Огайо) Люціен Генцек (Філядельфія, Па.), Василь Дуцилович (Шикаґо, Ілл. , Петро Прус (Філядельфія, Па.), Прокоп Семанків (Віллімантік, Кон.) Стефан Вовк (Коговс, Н. Й.), Йоган Морда (Філядельфія, Па.), Василь Мартюк (Філядельфія, Па.), Йосип Кукрицький (Філядельфія, Па), Курт Йоншер (Нютавн сквер Па.), Стефан Марців (Мек Кіс Рокс, Па.), Михайло Василів (Філядельфія, Па.), Михайло Попський (Філядельфія, Па.), Олександер Кудин (Гартфорд, Конн.), Анна Юшка (Гранд Рапідс, Міш.), Михайло Куртяк (Гартфорд, Конн.), Фрося Тарасьонок (Філядельфія, Па.), Павло Скрінник (Філядельфія, Па.) Микола Литвищенко (Філядельфія, Па.), Евген Дмитришин (Філядельфія, Па), Василь Воєвода (Філядельфія, Па.), Юрій Сенишин (Філядельфія, Па.), Катерина Щерба (Ню Йорк, Н. Й.), Микола Волтер (Шикаґо, Ілл.), Микола Войтюк (Петерсон, Н. Дж.), Анна Семанюк (Варен, Міш.), Любомир Татух (Дітройт, Міш.), Василь Наконечний (Гартфорд, Конн.), Володимир Шурин (Балтімор, Мд.), Дмитро Волянський (Павтукет, Р. І.), Степан Бойко (Шикаґо, Ілл.), Семен Парколай (Ню Брітен, Конн.), Степан Лупак (Філядельфія, Па.), Теодор Баранкевіч (Філядельфія, Па.), Степан Лісниченко (Філядельфія, Па.), Василь Демянів (Рочестер, Н. Й.), Павло Дідух (Філядельфія, Па.), Анна Драгомирецька - Василюк (Рочестер, Н. Й.), Антон Вільхівський (Філядельфія, Па.), Анатолій Чучно (Філядельфія, Па.), Богдан Мисько (Шикаґо, Ілл.), Василь Гусаков (Філядельфія, Па.), Марія Шлабан (Ню Брітен, Конн.), Степан Рендванський (Філядельфія, Па.), Михайло Кукурудза (Рочестер, Н. Й.), Зенон Клодницький (Монт Плізант, Йова), Йосип Тутчинський (Шикаґо, Ілл.), Іван Спалови (Мілвокі, Віск.), Константин Гарасимів (Філядельфія, Па.), Дмитро Михайлів (Філядельфія, Па — Трентон, Н. Дж.), Дмитро Іващук (Філядельфія, Па.), Микола Гродзіцький (Філядельфія, Па.), Марія Ясінська (Філядельфія, Па.), Константин Овчинський (Міннеаполіс, Мін.) Михайлина Бушмич (Ню Йорк, Н. Й.), Степан Данилів (Філядельфія, Па.), Ольга Курочка (Гартфорд, Конн.), Леопольд Збіглий (Флінт, Міш.), Іван Косира (Філядельфія, Па.), Мирон Михальчишин (Філядельфія, Па.), Михайло Борисовський (Філядельфія, Па.), Теофіль Ігнатюк (Філядельфія, Па.), Константин Богуславський (Філядельфія, Па.), Марія Бакаляр (Філядельфія, Па.), Лідвіна Вітко (Ютіка, Н. Й.), Станіслав Мігал (Філядельфія, Па.), Ян Карколь (Філядельфія, Па.), Марко Довгаль (Шикаґо, Ілл.), Григор Черкавський (Рочестер, Н. Й.), Василь Ячвак (Філядельфія, Па.), Василь Ґораль (Філядельфія, Па.), Йосип Кухар (Філядельфія, Па.), Ярослав Петрух (Філядельфія, Па.), Надія Воронище (Філядельфія, Па.), Евген Шкільник (Філядельфія, Па.), Василь Ганкевич (Мельрозе Парк, Па.), Генрик Розмус (Філядельфія, Па.), Іван Цюх (Філядельфія, Па.) Павло Каглан (Балтимора, Мд.), Василь Генрик (Філядельфія, Па.), Василь Кліт (Шикаґо, Ілл.), Микола Максименко (Філядельфія, Па.), Василь Копельців (Чізгольм, Міш.), Володимир Колинич (Рачестер,, Па.), Текля Гончар (Філядельфія, Па.), Лукас Пойта (Рочестер, Н. Й.), Анна Роговська (Філядельфія, Па.), Віктор Семченко (Нюарк, Н. Дж.), Алоіс Павловіґ (Філядельфія, Па.), Параскевія Луців (Шикаґо, Ілл.), Іван Свистун (Шикаґо, Ілл.), Володимир Онупрієнко (Шикаґо, Ілл.), Йозіфіна Шіндлер (Філядельфія, Па.), Ярослава Лихо (Філядельфія, Па.), Марія Ярмоловіч - Бобаніч (Санта Роза, Каліф.), Богдан Добровольський (Філядельфія, Па.), Петро Станко (Шикаґо Ілл.), Анна Бойчук (Філядельфія, Па.), Іван Попадинець (Філядельфія, Па.) Степан Тратник (Шикаґо, Ілл.), Яків Ванащук (Маратон, Віск.), Василь Матвієнко (Ню Йорк, Н. Й.), Маріян Банковський (Боффало, Н. Й.), Іван Борачек (Філядельфія, Па.), Юрій Іванчук (Філядельфія, Па.), Ірена Сірко (Філядельфія, Па.), Єлізавета Шмідке (Бруклин, Н. Й.), Анна Куршат (Шикаґо, Ілл.), Юстина Петриція (Філядельфія, Па.), Ярослав Пеленський (Ню Йорк, Н. Й.), Дмитро Лецюк (Шикаґо, Ілл.), Стефан Шеремета (Міннеаполіс, Мінн.), Дмитро Терлецький (Ню Брітен, Конн.), Іван Шкуркай (Боффало, Н. Й.), Андрій Гарасовський (Шикаґо, Ілл.),Василь Шевців (Шикаґо, Ілл.), Дмитро Ясінський (Філядельфія, Па.), Абрагам Шкрабалюк (Ню Йорк, Н. Й.), Евген Долинюк (Шикаґо, Ілл.), Марія Романець (Філядеьфія, Па.), Віктор Ігнатюк (Філядельфія, Па.), Богдан Ґада (Шикаґо, Ілл.), Іван Пітпірка (Шикаґо, Ілл.), Дмитро Гапіяк (Дірборн, Міш.), Віра Кейс (Бронкс, Н. Й.), Катерина Швець (Клівленд, Огайо), Іван Лопатнік (Гартфорд, Конн.), Евген Лоза (Вільмінґтон, Дел.), Анна Муц (Філядельфія, Па.), Віктор Оранський-Войко (Шикаґо, Ілл.), Володимир Прокуда (Йонкерс, Н. Й.), Микола Ільчишин (Філядельфія, Па.), Людвік, Володислав Саболь (Лігайтон, Па.), Марія Лосвич - Влодецька (Філядельфія, Па.), Марія Палис ,(Філядельфія, Па.) Василь Донець (Філядельфія, Па.), Олена Гаврилишин (Грітнек, Н. Й.), Катерина Мегедень (Пасейк, Н. Дж.), Іван Крицький (Ню Гевен, Конн.), Григорій Дуб (Гартфорд, Конн.), Пелагія Кардаш (Мілвокі, Н. Дж.), Степан Іберлявер (Філядельфія, Па.), Григор Шеребко (Ню Йорк, Н. Й.), Олександер Турчин (Клівленд, Огайо), Іван Куравський (Ню Йорк, Н. Й.), Осип Бартків (Галтрамк, Міш.):

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.) — $3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії) — $4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по — $3.00 за інч за кожного рода оголошення.

Виготовлення кліше на одну шпальту — $4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти — $6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівнані попередні рахунки.

ТАРЗАН, ч. 5660. Жорстокий Хан!

СпершуЗетарові люди напали на найближчі до пустині міста ... Це була армія фанатиків, яка паралізувала і розчавлювала все!

— Приєднайтеся до нас! — грюкав хан до своїх в'язнів. — Разом можемо здобути славу! Приєднайтеся до нас ... або гиньте!